

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 23CoP/112/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8724203866
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miloš Kolek
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2026:8724203866.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miloša Koleka a členov senátu JUDr. Kataríny Morozovej Nemcovej a JUDr. Zuzany Biščákovej v právnej veci osoby oprávnenej na výživné: O. X., nar. XX.X.XXXX, bytom J. XX/XX, XXX XX V. N., právne zastúpenej: Hudzík & Partners, s.r.o., so sídlom Mnoheľova 830/15, 058 01 Poprad, IČO: 47 251 654 a osoby povinnej z vyživovacej povinnosti: E. X. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom J.W. XX/XX, XXX XX V. N., o návrhu na zvýšenie výživného pre plnoleté dieťa, o odvolaní osoby povinnej z vyživovacej povinnosti proti rozsudku Okresného súdu Poprad č.k. 29Pc/13/2024 - 120 zo dňa 23.01.2025 v spojení s dopĺňacím rozsudkom č.k. 29Pc/13/2024 - 150 zo dňa 05.11.2025, takto

rozhodol:

- Potvrďuje rozsudok.
- Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zmenil rozsudok Okresného súdu Poprad č. k. 14P/67/2019 - 61 zo dňa 12.11.2019 vo výroku IV. tak, že zvýšil výživné osoby povinnej z vyživovacej povinnosti na sumu 400 eur mesačne počnúc od 01.10.2024. Dĺžné výživné za obdobie od 01.10.2024 do 23.01.2025 v sume 710 eur zaviazal osobu povinnú z vyživovacej povinnosti zaplatiť do 30.06.2025 a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Rozsudok odôvodnil tým, že návrhom z 20.09.2024 sa osoba oprávnená na výživné (ďalej aj „navrhovateľka“) domáhala zvýšenia výživného od osoby povinnej z vyživovacej povinnosti (ďalej aj „otec“). Návrh odôvodnila tým, že vyživovacia povinnosť otca k navrhovateľke bola naposledy upravená rozsudkom z roku 2019 na sumu 200 eur mesačne. Navrhovateľka stále študuje na vysokej škole, začala magisterské štúdium v R. v školskom roku 2024/2025. Jej pravidelným príjmom je výživné od otca a rodinné prídavky vo výške 60 eur mesačne. Jej mesačné výdavky sú výdavky na bývanie, dopravu, stravu, šport, náklady na lieky a drogériu, oblečenie, obuv, mobil, internet, aktivity a záujmy.

2. Otec s návrhom nesúhlasil. Poukázal na to, že má celkovo tri vyživovacie povinnosti, jeho príjem je cca 500 eur a má aj príjmy z prenájmu nehnuteľností. Celkovo platí výživné 620 eur spolu trom deťom. Je konateľom v troch spoločnostiach, požíva firemné výhody, osobné motorové vozidlo aj na súkromné účely bez obmedzenia, mobil s prístupom na internetové pripojenie. Vlastní štyri nehnuteľnosti - rodinný dom, kde má prevádzku jeho firma, rodinný dom v V. N., kde žije sám, ktorý je predmetom vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov, obchodné stredisko, ktoré je v prenájme, a byt v Q., ktorý patrí jeho mame a nemá z neho žiaden príjem. Žije z úspor, ktoré má z minulosti. Najvyššie dosiahnuté vzdelanie má vysokoškolské, O. fakulta, odbor R..

3. Súd prvej inštancie k majetkovým pomerom otca uviedol, že „Pokiaľ ide o majetkové pomery otca, súd má za preukázané, že otec je t. č. zamestnaný s priemerným mesačným príjmom 366,63 eur, aj keď na pojednávaní tvrdil, že jeho príjem je cca 500 eur mesačne. V zamestnaní požíva i nepeňažné benefity - užíva osobné motorové vozidlo aj na súkromné účely a taktiež má k dispozícii aj mobil s internetovým pripojením, jeho pasívnym príjmom je príjem z prenájmu vo výške 252,50 eur mesačne. Má ukončené vysokoškolské inžinierske vzdelanie v J.. Súd nemá vedomosť o žiadnej prekážke (napr. zdravotnej alebo inej), ktorá by mu bránila nájsť si lepšie platené zamestnanie a dosahovať príjem vo vyššej výške, nakoľko v súčasnosti príjem odporcu - vysokoškolsky vzdelaného zdravého muža nedosahuje ani len výšku minimálnej mzdy. Na stránke platy.sk súd zistil, že priemerný hrubý mesačný plat osoby s rovnakým vzdelaním ako má odporca je vo výške 1454 - 3168 eur mesačne. Súd navyše zdôrazňuje, že otec je spoločníkom a konateľom vo viacerých obchodných spoločnostiach, a teda v súčasnosti zamestnáva sám seba. Z uvedeného dôvodu považuje súd príjem odporcu za účelovo znížený, navyše túto úvahu umocňuje aj vyjadrenie odporcu o tom, že jeho príjem je 500 eur mesačne (a nie len cca 366 eur mesačne) ako aj následné vyjadrenie odporcu v rámci komunikácie o mimosúdnej dohode, kde navrhol platenie výživného vo výške 400 eur. Je absurdné, aby sa odporca vyhýbal plateniu vyššieho výživného tvrdiac, že nezarába ani len minimálnu mzdu, pričom ide o osobu s odborným vzdelaním.

K príjmu otca je nevyhnutné zarátat' aj nepeňažný benefit plynúci zo zamestnania, a to užívanie osobného motorového vozidla a mobilného telefónu s internetovým pripojením. Kým cena za paušál vrátane internetového pripojenia môže mesačne ušetriť odporcovi cca 50 eur, užívanie automobilu je potrebné zarátat' ako príjem vo výške 200 eur mesačne, nakoľko odporca je odbremený od potreby kúpy motorového vozidla, pneumatík, pohonných hmôt, platenia poisťok, diaľničných známok a pod. Odporca navyše zdôraznil, že automobil môže využívať súkromne bez obmedzenia a teda skutočný benefit môže byť oveľa vyšší.“

4. Súd uviedol, že neuveril tvrdeniu otca, že skutočným vlastníkom jednoizbového bytu je jeho matka, nakoľko na liste vlastníctva je ako výlučný vlastník zapísaný otec a uhrádza za tento byt aj výdavky spojené s užívaním bytu. Súd vychádzal z toho, že priemerná cena za prenájom jednoizbového bytu v Q. je vo výške 450 eur mesačne. Súd uviedol, že „Pri určovaní výšky výživného preto súd určil potenciálny príjem odporcu ako sumu 2406.50,- eur mesačne, ktorá pozostáva: zo sumy 1 454,- eura ako potenciálneho priemerného (a najnižšieho) zárobku s poukazom na vysokoškolské vzdelanie, sumy 200,- eur ako nepeňažného benefitu za užívanie osobného motorového vozidla, sumy 50,- eur za užívanie mobilu vrátane internetového pripojenia, sumy 252.50,- eur ako sumy plynúcej z nájmu nebytových priestorov a sumy 450,- eur ako sumy z potenciálneho prenájmu 1-izbového bytu vo výlučnom vlastníctve odporcu. „

5. Súd prvej inštancie preto určil výživné pre dcéru vo výške 400 eur mesačne, čo tvorí cca 16,6 % z potenciálneho príjmu otca. Uviedol, že nemá pochybnosti o schopnosti otca platiť takéto výživné, nakoľko túto sumu sám navrhol v komunikácii o mimosúdnej dohode. Súd prvej inštancie odôvodnil výšku dlžného výživného a jeho splatnosť. Výrok o trovách konania odôvodnil ustanovením § 520 CMP.

6. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie otec. Uviedol, že súd prvej inštancie zvýšil výživné počnúc od 01.10.2024 na sumu 400 eur mesačne a zároveň mu týmto rozsudkom bolo určené zaplatiť dlžné výživné v sume 710 eur mesačne. Rozsudok je vo výrokovej časti nepreskúmateľný, pretože osoba oprávnená na výživné požadovala mesačné výživné v sume 550 eur, pričom súd určil sumu 400 eur mesačne. Súd prvej inštancie nerozhodol o zamietnutí návrhu v prevyšujúcej časti. Nesúhlasí s priznaným výživným v sume 400 Sk mesačne. Súd prvej inštancie vychádzal z internetovej stránky platy.sk, pričom je toho názoru, že súd by sa mala riadiť Zákomom o rodine, resp. jeho výkladom a nie sa opierať o internetové stránky, ktoré môžu byť zavádzajúce, neobjektívne a nehodnoverné. Nesúhlasí s výpočtom jeho potenciálneho príjmu, pretože: 1. súd vychádzal z hrubého príjmu 1 454 eur a táto suma je skresľujúca, pretože po odpočítaní daní a odvodov sa táto suma zníži, 2. súd pri určovaní tohto príjmu nezohľadnil jeho vek, pretože má 56 rokov a v tomto veku je komplikované nájsť prácu s takýmto príjmom v danom regióne, 3. súd nesprávne určil nepeňažný benefit za užívanie osobného motorového vozidla a mobilného telefónu, je to skôr mesačný výdavok ako pasívum a nie aktívum, 4. súd nesprávne určil sumu 450 ako potenciálny príjem z prenájmu jednoizbového bytu, pretože táto suma predstavuje hrubý potenciálny príjem a nie čistý príjem, nakoľko táto suma obsahuje nielen samotné nájomné, ale aj výdavky spojené s užívaním bytu. Je toho názoru, že čisté nájomné môže predstavovať v jeho meste sumu 200 eur. Súd nezobral do úvahy, že má ďalšie dve

vyživovacie povinnosti. V prípade dcéry L. bolo výživné súdom tiež zvýšené na sumu 400 eur mesačne, synovi X. platí výživné 200 eur. Po spočítaní uvedených súm by mal platiť mesačné výživné 1 000 eur, čo nemôže plniť. V priebehu konania vyslovil súhlas, aby mesačne platil zvýšené výživného 400 eur, ale po dôkladnom zvážení možností dospel k presvedčeniu, že suma 400 eur je pre neho vysoká, a preto by mohol platiť zvýšené výživné v sume 350 eur. V priebehu konania žiadal, aby výživné bolo určené nie od podania návrhu, ale od 01.02.2025, čo súd vôbec nezohľadnil. Ak by mal zaplatiť dlžné výživné 710 eur, vznikla by u neho finančná tieseň. Navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok alebo aby ho zmenil a zaviazal ho mesačným výživným v sume 350 eur počnúc od 01.02.2025.

7. Navrhovateľka vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že rozhodnutie považuje za správne a v súlade s dobrými mravmi. Jej otec je podnikateľ s dlhodobými skúsenosťami a stabilným príjmom niekoľko tisíc eur mesačne, s majetkom v peňažnom vyjadrení niekoľko stotisíc eur, z čoho usudzuje, že súd zohľadnil všetky dôležité skutočnosti a rozhodol správne. Otec na súdnom pojednávaní 23.01.2025 uviedol, že suma 400 eur je maximum čo môže platiť ako výživné, a to súd zobral ako akceptovateľnú sumu pre priznanie právneho nároku. Navrhla, aby jej odvolací súd priznal nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v odvolacom konaní, ktoré musela vynaložiť v nadväznosti na neúčelné konania otca v odvolacom konaní.

8. Súd prvej inštancie dopĺňacím rozsudkom zo dňa 05.11.2025 zamietol návrh navrhovateľky v prevyšujúcej časti, proti tomuto dopĺňaciemu rozsudku nebolo podané odvolanie.

9. Odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a zistil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správne. Súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a správne vo veci rozhodol, odvolací súd sa s jeho rozhodnutím stotožňuje.

10. Od vydania predchádzajúceho rozsudku (od 12.11.2019) sa nepochybne významne zmenili pomery na strane oboch účastníkov konania, bolo teda dôvodné zvýšiť výživné (§ 78 ods. 1 Zákona o rodine).

11. Odvolací súd poukazuje na odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie a zdôrazňuje, že otec na súdnom pojednávaní sám uviedol, že je schopný platiť výživné 400 eur mesačne. Zistený skutkový stav ohľadom vlastníctva nehnuteľností, benefitov, ktoré má otec od svojho zamestnávateľa a príjmu otca nasvedčuje, že otec je schopný takéto výživné platiť. Otec vlastní štyri nehnuteľnosti a aj pred vyporiadaním bezpodielového spoluvlastníctva je sám výlučným vlastníkom troch nehnuteľností - domu, bytu a nebytového priestoru. K jeho potenciálnemu príjmu možno určite započítať aj možné nájomné za tieto nehnuteľnosti. Majetkové pomery otca zodpovedajú príjmu vyššiemu, ako je otcom deklarovaný príjem cca 480 eur brutto. Pokiaľ je zamestnávateľ otca schopný poskytovať mu osobné motorové vozidlo aj na súkromné účely, rovnako mobilný telefón, jedná sa o otcove výhody, nie o jeho plnenia. V konaní nebolo preukázané, že za tieto plnenia musí platiť otec. Otec sám uviedol, že má možnosť užívať firemné auto a firemný mobilný telefón, čo znamená, že náklady za auto a telefón uhrádza otcov zamestnávateľ, nie otec sám.

12. Je pravda, že príjem otca, vrátane príjmu z prenájmu nehnuteľností, má byť určený ako čistý príjem. Správne mal súd prvej inštancie určiť výšku príjmu otca z prenájmu nehnuteľností na základe objektívnych skutočností - nie ako príjem, ktorý otec reálne dosahuje, ale ktorý by dosiahnuť mohol. Vzhľadom na vyjadrenie otca, ktorý je podnikateľ a pozná svoju majetkovú situáciu, je možné vychádzať z jeho vyjadrenia, že je schopný platiť výživné 400 eur mesačne.

13. Súd prvej inštancie správne zvýšil výživné od podania návrhu na súd, dôvody na zvýšenie výživného boli dané už v čase začatia konania.

14. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil postupom podľa § 2 ods. 1 CMP v spojení s § 387 ods. 1 CSP.

15. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 58 a § 52 CMP. Ustanovenie § 52 CMP je všeobecným pravidlom rozhodovania o trovách konania v konaniach vedených podľa ustanovení CMP. Ak CMP ustanovuje inak (napr. v ustanoveniach § 53 - 55), možno sa od tohto všeobecného pravidla odchýliť. V danom prípade nie sú dané dôvody na odklon od všeobecného pravidla vyplývajúceho z § 52 CMP.

16. Dôvody uvádzané navrhovateľkou pre priznanie trov odvolacieho konania odvolací súd nepovažoval za spôsobilé privodiť rozhodnutie o priznaní nároku na náhradu trov odvolacieho konania. Je právom účastníka konania spochybníť rozhodnutie súdu opravným prostriedkom, a teda náklady spojené s odvolaním nie je možné za neúčelne vynaložené.

17. Rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Podľa § 376 ods. 1 CMP v spojení s § 370 ods. 1 CMP ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, ktorým bola upravená vyživovacia povinnosť, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).